

XXVII.

B e t æ n k n i n g

over

Uoverensstemmelse mellem de af Thingene vedtagne Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1880 til 31te Marts 1881.

(Afgiven af Fællesudvalget den 3die Marts 1881).

Ifølge de af begge Thingene tagne Beslutninger traadte Udvalget sammen og begyndte Forhandlingerne den 29de Januar.

Flertallet (Bonne, Brasch, Carlsen, Carstensen, Dinesen, Dresing, Holstein-Holsteinborg, Jacobsen, Ingerslev, Juel, Larsen, Møgen, Moltke, Mourier-Petersen, Raben, Rimestad og Thomsen) gjorde under disse gjældende, at der — da Embedsmændenes Lønninger ere fastsatte paa en Tid, hvor Pengenes Værdi var højere end nu, da Lønningslovenes Revision med en enkelt Undtagelse ikke er bleven fuldført, og da Statens aarlige Overflud er saaledes, at der ikke kunde være nogen Betænkelse ved den Udgift, det af Landstinget vedtagne moderate Tillæg medførte — vilde være fuld Høie til at give alle Embedsmænd en midlertidig Lønningsforbedring. Henset til, at dette Forslag ikke fandt Tilslutning hos Mindretallet, ansaa Flertallet det for Pligt at vise den Smødefommen at fravige sit principale Standpunkt om en midlertidig almindelig Lønningsforbedring og indskrænke sig til at søge et Lønningsstillæg for visse Klasser af Embedsmænd. Flertallet indbragte derfor nedenstaaende Endringsforslag, idet man særlig højeste Grad maatte lægge Vægt paa, at Embedsmænd, der i 5 Aar havde modtaget et, om end tarveligt, Dyrtidstillæg, ikke iaar under mindst lige saa dyre Forhold skulde undvære denne Ind-

tægt, og man heller ikke under Forhandlingerne havde hørt nogen som helst Grund angivet til at standse ved en ny vilkaarligt valgt Grændse. — Flertallets Tilbud blev ikke modtaget af Mindretallet, der ved et Endringsforslag til Landstingets Redaktion ved eneste Behandling fastholdt det i Folkethinget vedtagne Forslag aldeles uforandret, endskjøndt Flertallet gav tilkjende, at det indenfor den altid tidligere vedtagne Rækkevidde var tilbøieligt til endnu større Indrømmelse med Hensyn til Procenternes Størrelse i Tillæget, medens der dog ikke blev Anledning til at fremsætte noget bestemt Forslag i denne Retning.

Ethvert Haab om i Udvalget at opnaa Enighed var saaledes bristet.

Flertallet maa imidlertid stadig fastholde sin Anskuelse om det særdeles Ubillige i under samtlige forhaandenværende Forhold at negte nogen Embedsmænd en i en Aarrække oppebaaren Indtægt, hvilken han saameget mere kunde vente at faae, som Lovgivningsmagten i den eneste Lønningslov, hvis Revision er bleven tilendebragt, har givet den paagældende Embedsklasse en gennemgaaende Lønningsforbedring. Da Flertallet tillige gaar ud fra den Forventning, at Lovgivningsmagten nu ved Sagens endelige Behandling ikke vil ubelufte nogen fra Nydelser af et saadant Tillæg — oprindeligt givet ifølge en Overenskomst i Fællesudvalg i Samlingen 1874—75 —, har Flertallet anset det rig-